

MÁRCIUS 15. MARGÓJÁRA...

A keresztény ember hazafi-e? Avagy, mit kezdünk a ma egyre inkább feléled hazafisággal, keresztényként?

Keresztény emberként elször a Szentírást kell elvennünk – ezzel nem csak keresztényi létünk alapjaihoz megyünk vissza, hanem eleink példáját is követjük.

Gondoljunk csak államalapító István királyunkra, aki intelmeiben erre buzdította véreit.

*„Hallgass, fiam, atyád intelmére,
s ne vedd semmibe anyád tanítását!...*

Ebből a mondásból tehát észbe veheted, ha azt, amit atyai gyöngédséggel parancsolok, megveted-távol legyen! -, nem szívelnek többé sem Isten, sem az emberek.”

„...parancsainkban a szent hitet tesszük az első helyre.” ...

„A hit tehát, melyről beszélek, a következő: higgy erősen a mindenható Atyaistenben, minden teremtmény teremtésében, és az egyszülött fiában, a mi Urunkban, Jézus Krisztusban, kit az angyal meghirdetett, ki Szűz Máriától született, az egész világ üdvösségéért a keresztfán szenvedett és a Szentlélekben, ki szólt a próféták és az apostolok, valamint az evangélisták szavával, mint egyetlen tökéletes oszthatatlan szepstenen istenségben, és kétely hozzád ne férjen.”

Ki a jó hazafi? – Aki a hazája építésére, védelmére, javára tesz, sőt, akár áldozatra is képes!

Nagyon gyakran az a vád éri a keresztényeket, hogy nem eléggé hazafiak, nem tesznek eleget a hazájuk érdekében, mert számukra legfontosabb az Isten országa – hiszen a keresztény ember identitása a Krisztusi váltságból, isteni örökbefogadásból fakad, és Jézus imájában a következő képpen olvashatjuk:

*„Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy rizd meg őket a gonosztól. **Nem a világból valók, mint ahogy én sem vagyok a világból való.** Szenteld meg őket az igazsággal: a te igéd igazság. Ahogyan engem elküldtél a világba, én is elküldtem őket a világba: én értük odaszentelem magamat, hogy ők is megszenteljenek az igazsággal. De nem értük könnyörogök csupán, hanem azokért is, akik az szavukra hisznek énbennem; hogy mindnyájan egyek legyenek úgy, ahogyan te, Atyám, énbennem, és én tebenned, hogy ők is bennünk legyenek, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél el engem.”* Jézus imája. János evangéliuma 17.15-27.

Nem e világ múlandó – rendszerenként, gazdasági, politikai érdekenként változó – értékei szerint, de ebben a világban, a világ megjobbításáért élve, dolgozva, szolgálva. Egészen odáig megy el Isten az t követőknek intézett szavaiban, hogy azt kéri, ha nem érzi hazájának az országot, vagy büntetés számára az az ország, amiben él, akkor is annak javáért, felemelkedéséért dolgozzon!

*“Így szól a Seregek Ura ... Építsetek házakat, és lakjatok bennük! Ültessetek kerteket, és egyétek azok gyümölcsét! Házasodjatok, szülessenek fiaitok és leányaitok! Házassítsátok meg fiaitokat, és adjátok férjhez leányaitokat! Szüljenek azok fiúkat és lányokat! Szaporodjatok, és ne fogyjatok! Fáradozzatok annak a városnak békességén, ahová fogságba vitettelek benneteket, és imádkozzatok érte az Úrhoz, mert annak békességét **lfügg a ti békességetek is!** ... Ne engedjétek, hogy rászedjenek benneteket a próféták és a jószok, akik köztetek vannak, és ne hallgassatok az álmodók álmaira! Mert hazugságot prófétálnak nektek az én nevemben; nem küldtem ket - így szól az Úr.”* Jeremiás próféta kv. 29.4-9.

Tehát ebből a parancsból, tanácsból fakadóan sem lehet hazafiatlan az Istenben hív ember! Sőt, sok tősgyökerestől is sokkal inkább kell, hogy fáradozzon a hazája jólétéért, és ezt még hitével, erkölcsi értékrendjével, szeretetével erősíti, támogatja, de tudatában van annak, hogy e világ elmúlik, és ezért, nem csak hazája, hanem embertársai lelki jóléte és üdvössége is fontos a számára, mint maradandó érték!

„Vegyetek példát hazánk nagyjai és gazdagjai,.... és legyetek hű magyarok tettel, nem pusztán szóval, áldozati készséggel és nem olcsó fitogtatással!”

(Gróf Széchenyi István)

„Arra kérek mindenekelőtt, hogy **tartsatok könyörgéseket, imádságokat, esedezéseket és hálaadásokat minden emberért, a királyokért és minden feljebbvalóért, hogy nyugodt és csendes életet éljünk teljes istenfélelemben és tisztességben.** Ez jó és kedves a mi üdvözítő Istenünk színe előtt, aki azt akarja, **hogy minden ember üdvözljön, és eljusson az igazság megismerésére.** Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus, aki váltságul adta önmagát mindenkiért tanúbizonyságként a maga idejében.” Timóteushoz írt 1levél 2.1-6.